

THƯ MẸ GỬI CON

Con của mẹ,

Một ngày nào đó, khi con nhìn thấy mẹ dần già đi, phản ứng chậm chạp, ngắt quãng, sức khỏe cũng dần sa sút... xin con hãy nhẫn nại để hiểu và thông cảm cho ta.

Khi mẹ ăn, tay có run rẩy làm thức ăn vương vãi, thậm chí không thể mặc được quần áo cho mình, xin con đừng cười ta.

Con hãy nhẫn nại thêm một chút. Con có nhớ mẹ đã phải mất bao nhiêu thời gian để dạy con làm những việc này không? Mẹ đã dạy con ăn, mặc thế nào cho đẹp...

Khi mẹ lú lẫn, nói đi nói lại một chuyện, xin con đừng ngắt lời ta. Con hãy nghe ta nói! Khi con còn nhỏ, ta đã phải đọc một câu chuyện cho con nghe không biết bao nhiêu lần cho đến khi con nhẹ nhàng chìm vào giấc ngủ.

Khi con nói chuyện với mẹ, đột nhiên mẹ không biết nên nói điều gì, xin con cho mẹ một chút thời gian để suy ngẫm. Nếu ta vẫn không nhớ ra được, hãy đừng vội. Với mẹ, điều quan trọng không phải là cuộc nói chuyện, mà chỉ là được ở bên cạnh con thôi!

Khi ta không muốn tắm, con đừng trách ta! Con có nhớ lúc nhỏ, ta đã phải tìm biết bao nhiêu lý do thật hay để dỗ con đi tắm?

Khi mẹ ra ngoài và không nhớ đường về, con đừng giận dữ, cũng đừng ném mẹ ra ngoài. Hãy chậm rãi đưa ta về nhà! Con còn nhớ lúc nhỏ đã bao nhiêu lần bị lạc đường về nhà không? Và mẹ đã vô cùng lo lắng đi tìm con.

Khi mẹ không còn minh mẫn nữa, vô ý đánh rơi cái bát, cái cốc, con ơi đừng mắng mẹ! Lúc con còn nhỏ, con vẫn thường hay làm đổ cơm và thức ăn xuống đất lắm đấy, con còn nhớ chứ?

Khi hai chân ta không còn nghe theo sự điều khiển, hãy đỡ mẹ một tay, giống như khi xưa ta đã giúp con đi những bước đầu tiên trong suốt cuộc đời.

Khi mẹ dựa sát vào con, đừng cảm thấy cảm thương, giận dữ hay oán giận. Con cũng hãy ghé sát vào mẹ, như xưa kia ta giúp con từng bước xây dựng cuộc đời mình.

Rồi một ngày, con sẽ nhận ra rằng, dù mẹ có nhiều sai lầm đi nữa, mẹ vẫn cố gắng hết sức để mang đến cho con điều tốt đẹp nhất!

Và khi mẹ khó nhọc duy trì hơi thở yếu ớt, con ơi hãy ở bên đầu giường, ở bên mẹ, cầu nguyện và giúp mẹ thanh thản ra đi... Xin con đừng nghĩ vì mẹ không thể để lại cho con một chút di sản mà ghét bỏ, oán hận mẹ!

Con phải biết rằng, để nuôi con thành người, để con có được một nền giáo dục tốt đẹp, mẹ đã phải vất vả đến mức nào.

Đối diện với cái chết, mẹ sẽ lo lắng, sợ hãi biết bao nhiêu. Mẹ không nghĩ rằng thời khắc trước khi rời xa thế giới này lại đáng sợ đến thế. Nên mẹ chỉ có một nguyện vọng là con

ở cạnh mẹ, cho đến khi mẹ rời hẳn cõi đời này. Mẹ không muốn ra đi trong cô quạnh, vì con là duy nhất của mẹ.

Hãy hiếu cho mẹ, giúp mẹ, đỡ mẹ một tay, dùng tình yêu và sự nhẫn nại giúp mẹ đi hết cuộc đời. Mẹ sẽ bằng nụ cười và tình yêu bất biến cảm ơn lại con.

Mẹ yêu con, con của mẹ!

Ghi Nhớ: Trên đời này, trái tim người làm cha mẹ đáng thương lắm thay! Hãy tận hiếu với những người đã sinh thành, dưỡng dục để chúng ta có mặt trên cõi đời này!